

מסורת הש"ס

ס"א טבטחתי ומוכרתי,
 ז"ק טו: מה, א) שם
 וזשם כל הכסויא ומוכר
 ד טבטחתי לנ, ד) שם
 ש טו: ו) וזשם
 חא לימתי נמי חא שחטם
 כלל רשעל, ו) וזשם
 וזשען, ח) דף טה, ו)
 שמתם כב, י) ז"ק
 כס"א: דחי, ט) דף
 ז"ק יא, ט) שייך
 ז"ק כחתיני, ו) ג"ז שייך
 לעיל

הגהות הב"ח

(תוס' ד"ה ר' שמעון
"לתרי תנאי אליבא דרבי
געוון ומיהו אי קאי ר"ש
מתניתין וכו' דר"ש ועוד
מר רשב"א וכו' דלא
ניחא ליה דס"ד:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

תני האומר פתיתי את
עו של פלוני משלם
שת ופגם ע"פ עצמו
ינו משלם קנס. האומר
בתי ואמני את הקרן
ע עצמו משלם משלם
ת תשלומי כפל ולא
וה' המית שורי את
וני או שורו של פלוני
ז משלם על פי עצמו.
ות שורי עבדו של
ות אינו משלם ע"פ
סחי. לא מבטיח קאמר

אלו נערות פרק שלישי כתובות

מִתְנַחֵם פִּסְיֵי. בַּגֻּמ' מִפְּרֵשׁ אֲמַאי לֹא תִנָּח אֲנִסְתִּי: וְאִינוּ מִשְׁלֵס קִנְיָנִים. בִּצְבָא קִמְאִי וְנִקְא לֵן מוֹדֵה בְּקִנְס פְּטוֹר מֵאֲשֵׁר יִשְׁעִיֹן פִּטְר לְמַרְשִׁיעַ אֵת עֲלָמוֹ. הַמִּיֹּשׁ שׁוֹרֵי אֵת פְּלוּנִי. וְהִרְיֵי חִיִּב בִּצְבוּפֵר: הֲרִי זֶה מִשְׁלֵס עִ"פ עֲלָמוֹ. קִצֵּר כּוֹפֵרֵר מִמוּנָה: עֲבָדוֹ שֶׁל פְּלוּנִי.

מתני *האומר פתח
משלם בושט ופנס ע
קנס *האומר גנבת^ה
פי עצמו ואין משלם
ארבעה וחמשה^ה *הכח
שורו של פלוני הריני
המית שורי עבדו של
עצמו יזה הכלל כל
שהזיק אינו משלם ע
אנסתי לא מבעיא קא
דלא קא פנים לה דמי
עצמו אבל פתיתי דמי
משלם על פי עצמו
דלא כי האי תנא דתני
אומר משום ר' שמעון
משלם ע"פ עצמו לא
של פלוני אמר ליה ר
לדידה מאי דלמא לא
ליה לאביה מאי דלכ
משפחה ניהא להו
אפשר דליכא חד במד
האומר גנבתי משלם
פלוגא ניקא^ה רב פפא
רב הונא בריה דרב
ניקא קנסא רב פפא
קסבר סתם שוורים ל
ובדין הוא דמשלם כוי
עלויה דאכתי לא איש
דרב יהושע אמר פל
סתם שוורים בחוקת
דלא לישלם כלל ור
הכי דינושריה לתו
והמית כלל: תנן^ה
בשלמא למאן דאמור
היינו דשייד ניוק בתש
ניקא קנסא השתא
בתשלומין איתיה לא
נבילה פחת נבילה תנ
שהבעלים מטפלין בנ
במועד וצריכא דאי
דאכתי לא איעד אב
לא ואי אשמועינן מו
ת"ש^ה מה בין תם למו
מן העלייה ולא קתני ע
ושייר מאי שייר דהאי

במתני' דבעלים מטפלין בנצילה: דקא משלם כוניה. ודיו בהפסד ויפסיד המותר: מן הענייני. מן המיטב שבנכסי מוץ דרגי תס כס שור ואס איתא דפלגא ניקא קנסא יתיבי נמי שהתם אינו משלם ע' התמור והעידו בו לשמור שור: שייך חיי כופר. לא שנה כל החילוי האדם משלם כופר שלם ותם שהמית אפילו חיי כופר כדינו בניזקין לא מ' צמור. זה הכלל כל המשלם יתר ממה שהזיק אינו משלם ע"פ צמור: וליתני לא מבטיא אנחנו דלא פנים לה אבל פתיתי דפנים לה אימא לא משלם ברשת

שלישי כתובות מא.

וְיִרְתָּנִי אֲנֹסְתִי. דְּהוּי מְדוּשׁ טָפִי דְּפִטּוֹר אַע"ג דְּמִדּוּדָה שַׁעֲשֵׁה פְּרִילִיּוֹת: **רַבִּי שִׁשְׁמֵעוֹן בֶּן יְהוּדָה** אָמַר **אִם בּוֹשֶׁת וּפְגָם אֵינִי מִשְׁלֵם ע"פ עֲצֻמוֹ.** אִרְשׁ לָאִי קָדִי ר"ש בֶּן יְהוּדָה אֲמַתְמִינִן דְּהִכָּא הָא דְּמִשְׁמַע צִירִים נַעֲרִיב לָקֵמֵן (קא. מנצ.) דְּלִרְשָׁ"ס יִדָּא טַבַּע צוֹשֵׁת וּפְגָם מְחִיב לֵיה הֲרִיב צְבוּעָה

היינו משום דהסם מצעו האב תחלה ואין שייך לומר לאו כל הימנו כו' כדקאמר הכא ואין צריך לומר דתרי תנאי אליבא דר' שמעון (6) ועוד אומר רשב"א דההיא דלקמן איכא לאוקמי צבת גרים וניחא לה לידה ולאציה דליכא למימר דלמא איכא חד במדינת היס דלא ניחא ליה ומיהו אי קאי ר' שמעון אמתניתין דשבושת דמיית לקמן ברש"י נערה (7) (8) ע"כ תרי תנאי אליבא דר' שמעון:

ה'אומר גנבתי כו'. מוליך ש"ר
ויולד צסן ועין דלח
תגא איכא למימר דאפיקא צנה הכלל:

א משמע לן מתניתין
רבי שמעון בן יהודה
אף בושת ופגם אינו
ל הימנו שיפגום בתו
פפא לאביי ניהא לה
תחא ליה לאביה ניהא
לא ניהא להו לבני
ני משפחה מאי אי
ת הים דלא ניהא ליה:
ת הקרן וכו': איתמר
זר פלגא ניקא ממונא
יהושע אמר הפלגא
זר פלגא ניקא ממונא
בחזקת שימור קיימי
ה ורחמנא הוא דחיים

סוף ההלכה ב"ה המשלים יותר על מה
שהזכיר בו. ואפילו למ"ד צפרק
שור שנגח ארבעה וחמשה (ב"ק דף מ.)
דקופר היינו דמי המזיק לא חשיב יותר
ממה שהזיק אע"פ שפעמים שזה מוזק
יותר מנזק צדדין נפשו הוא נזק:
נצרכא אלא פחת נביחא. אע"פ
דלא דלידיה עול מ"מ כיון דזמי
ליה רחמנא חלי נזק חשיבין ליה
בשלומין מה שפחתה הנבלה והכא
לא שייך לתימר קרנא דמוך קצירא
זיה דלאמר' בהמניה צסופו (ב"ק
דף לה.) דהתם ודאי שלא נהרג השור
שייך לומר הכי דאין לו למכור שורו
בשכיל כן שסבור שישיבין אלל הכא
מיד בצלנהר יס לו ומכורו שדוע
שפחתה הנבלה ומסריה:

תנינא תשלומי נזק מלמד
שהבעלים מוטלים
בנביעה ב'ו'. הכי דייקא לה צצנא
קמא (דף י:) חצמי צנוק לא קמני
אלא תתשלומי נזקו כ'ו'. משום
חצי כופר לאו שירותא הוא אב'ו'. לאו
פירכא היא אלא שטירה הוא דלא
תיקשי למ"ד פלגא נזקא ממונא מאי
שייר דשייר חצי כופר ומשני לא שייר
כלום וחצי כופר לאו שירותא הוא וכן
איכא צנוק צפ' א' מיניס (דף נח: ושם)
גבי אי משום לא יתל לאו שירותא
הוא וכן צפרק החליל (סוכה דף נד:
ושם) וההוא דהתם מגומגם טפי:
הא

משהו דקא משלם כוליה אבל תם אימא לא צריכא
י' זשהתם משלם חצי נזק מגופו י' ומועד משלם נזק שלם
תם אינו משלם ע"פ עצמו ומועד משלם ע"פ עצמו י' תנא
ייר שייך חצי כופר אי משום חצי כופר לאו שיעור הוא
הא

מגופו. אינו גובה אלא מגוף השור ואם אין בו כדי חצי נוק (שמות כה) וחלו את כספו מגופו וזמועד כתיב (סס) שלם ילם פי עצמו וזמועד משלם על פי עצמו דמועד ודאי בדין משלם שהרי שצנייהם שהרי אף יש חילוק זה צנייהם שהמועד שהמית את ש דכתיב [שמות כג] בעל השור נקי ודרשינן (ב"ק דף מא:) נקי מחצי כופר: הא

מה שמשלם בדין משלם. ורב הונא בריה דרב יהושע אמר פלגא נזקא ק
בזקת שימור קיימי ובדין הוא דלא לשלם כלל ורחמנא הוא דקנסיה כי הי

עין משפט
גר מצודה

פ א מ"י פ"ב מהל'
 נערה הל' יב ופ"ה
 מהל' סנהדרין הל' יד:
צ ב מ"י פ"ג מהלכות
 גיזיה הלכה ט סמוג
 עשין עא טור ח"מ סי'

צב ג מ"י פ"ה מהלכות
סנהדרין הלכה יד
סמג עשין ע:
צב ד מ"י פ"ב מהל' נזקי
חמנו הל' ח:

צג ה מ"י פ"ב שם הל' ז
ופ"ה מהלכות
סנהדרין הלכה ט סמג
עשין לו טו"ש"ע ח"מ סי' א
סעי' א:

צד ו ז ח מיי פ"א מהל'
מקי ממון הלכה ג [1]
סמג עשין סו טוש"ע ח"מ
סי' שפט סעיף ז ג ד ט:
צד ז מיי פ"י שם הל'
ז סמג שם:

תוספות רי"ד (המשך)

יפסם ע"פ עצמו קמ"ל
 ומתני' דלא כי האי גוון
 וי"ש ק"י ר"ש ק"י יהודה
 אומר משום (רב הונא)
 וי"ש ק"י ברשת זמנם ופסם
 איני משלם ע"פ עצמו
 ולא כל הימנו שיפגום
 בתו של פלוני. ואינו
 משלם קנס ע"פ עצמו
 ונדפקא קל מאשי ירשיעון
 הרי פטר למרשתי את
 עצמו: ואי שקיאי. האב נתן
 ברישתי הרי ממך ומשלם
 ע"פ עצמו ובריש פסא
 המניח אמרי' חסדא חסדא
 קנסת קמניבת בבלי וקני
 קנסת לברשת קנס. חסובה
 לעולם ברוש ממנוה הוי
 י"ש משלם ע"פ עצמו
 כן שום יתירות אלא שמין
 לפי המבייש והמתבייש
 הוה קרי ליה קנסא
 שישן שאין בזבין אותו
 בבבלי כל מידו דאית
 י"ש חסרון כל בגיני' לא
 בבבלי אבל ברשת דאית
 י"ש חסרון כיס אלא בגי'
 י"ש בבלי דאמרין פסקא
 החובל: המדע שרית את
 מלגתי משלם ע"פ עצמו
 וי"ש דבורא אלא קנסא
 הוא דכפי שוי' של ניזק
 משלם ואף למ"ד קפא
 שיהיה של מניק כופרא
 ממנוה הוי ומשלם ע"פ
 עצמו: המית שרית את
 שרית וכו'. פסקא שוי'
 שגבא ד' ויה' מוכיח
 שאפילו שיהיה של עצמו
 איני משלם ע"פ עצמו
 ויכל' ל' כסף הוי קנסא:
 והה' הלל וכו' אלא תורה
 פלגא נזקא שחיבה תורה
 שוי' הם. ר"פ אמר
 שמואל. וי' ומשלם ע"פ
 עצמו. רב הונא בריה
 דרב הושע אמר פלגא
 דרב קנסא רב פסא אמר
 ממנוה סתם שוי' לאו
 בחוקת שמוק קיימי. וי'
 אלא ישמור בעלים
 וי' יזיק אינן בחוקת
 משממר מאלוהין שלא
 אלא מוקין אפילו
 וקאזא אורחיה הלכך
 ד' מרייהו מרבי לנשרניה
 וזה שלא שמר בריהו הוא
 וי'לשם כחליה. ורחמנא
 דאזא דחס עליה דאכתי' לא
 אייעד תורא. פ' ואיהו
 קנס סתם שוי' שוריים
 נטריהו. תלורי'. פ'